

El dia que l'Atlético Kimberley va jugar contra Hongria

per Rafael Castañer

El relat d'avui està dedicat a l'àrbitre Bernat Mas López, encarregat de xiular un Sabadell-Banyoles de juvenils. Per un error intern, els nostres van viatjar sense l'uniforme reserva. La coincidència de colors no permetia començar el partit i no va haver-hi manera de trobar una solució. Ni jugar amb pitral, ni que ens en deixessin un de suplent. En definitiva, va ser un desplaçament perdut amb tot el que comporta de temps i diners.

El primer error va ser del Banyoles i assumim les conseqüències, però no està de més dir que amb, bona voluntat i tractant-se d'un partit de juvenils, no calia filar tan prim. Amb un xic d'ajut i bona voluntat tot hauria estat més fàcil.

Perquè d'antecedents, d'haver-n'hi, n'hi ha. El que més gràcia em fa va succeir el 10 de juny a Mar del Plata durant el Mundial d'Argentina del 1978. França i Hongria havien de disputar l'últim partit de la primera lligueta amb tot el peix venut. La FIFA va comunicar als hongaresos, que vestien de vermell, que haurien de jugar de blanc i els francesos, de blau, per evitar la coincidència de colors quan, en aquell temps, molts televisors del món encara eren en blanc i negre.

El delegat francès només va dur l'uniforme reserva i quan els 22 futbolistes van saltar al camp les dues seleccions anaven de blanc!

Per sort, el col·legiat brasiler Arnaldo Coelho va agafar la directa i va ordenar una solució ràpida i efectiva. Com que l'equip local de l'estadi era l'Atlético Kim-

berley, van fer servir la seva samarreta amb ratlles verdes i blanques, molt semblant a la del Betis. Fins i tot hi va haver dos jugadors francesos a qui no els coincidia el número de les calces i la samarreta.

Això va provocar que els aficionats locals anessin amb França, que va guanyar per 3-1, un resultat que de poc els va servir. Aquell dia, el modest Atlético Kimberley va disputar un partit de la Copa del Món. Avui milliten a la quarta divisió argentina, però poden presumir de ser l'únic equip del món que ha gaudit d'aquest honor.

Patrocinat per:

EL DRAC

FULLETÓ INFORMATIU DEL CLUB ESPORTIU BANYOLES

ENTREVISTES EN BLANC I BLAU

PAU TEIXIDOR
Capità del Banyoles

“És cert que a final de temporada penjo les botes; en el vestidor ja em sento un pèl gran”

Després d'anys i panys defensant la samarreta blanc-i-blava ha decidit plegar perquè el temps no passa en va, i tampoc ja no té el cuquet d'anar als entrenaments i als partits. No obstant això, el futbol encara l'apassiona i no pretén desconnectar-ne del tot. Però abans de pensar què farà en el futur, li toca deixar-s'hi la pell en el present per provar d'evitar el descens. “Està difícil, però mentre matemàticament sigui possible no abaixarem els braços”. Paraula de capità.

Ets tota una institució a Banyoles, no? Fa molts anys que hi jugues?

No sóc cap institució, ni de bon tros. Això sí, fa molts anys que estic al Club. Vaig arribar a l'edat d'infantil procedent del Fontcoberta i vaig completar tota l'època del futbol base aquí. En Quim Bartí em va oferir la possibilitat de jugar al primer equip i m'hi vaig estar tres anys i mig. Després vaig anar a l'Amer, la temporada següent al Sant Feliu de Guíxols, l'altra a Cassà de la Selva i finalment, a l'Escala, abans de tornar al Banyoles ara fa quatre campanyes.

Aquesta és la pitjor temporada que records?

Sens dubte. Mai havia perdut deu partits consecutius. Una temporada com aquesta equival a sis o set de normals perquè el desgast mental és molt gran. El pitjor de tot és que just començar la lliga vam perdre molts partits per la mínima o per jugades puntuals, i això ens va fer entrar en una dinàmica negativa que hem arrossegat molt de temps, massa. És una llàstima perquè veníem de dues temporades molt bones.

Un capità sol ser el líder de l'equip. Què s'espera de tu en el vestidor i què hi fas, al marge de les qüestions estrictament esportives?

Més que un líder és la persona que representa tota la plantilla, la que canalitza la informació que vol transmetre l'entrenador, i també a l'inrevés. Ha de donar una bona imatge, entenc que ha de ser una referència per la resta de companys, un exemple. A banda de les qüestions esportives, també ha de veure si passa quelcom dins el vestidor i saber-ho gestionar. Per sort, d'ençà que sóc capità les meves tasques s'han reduït estrictament a portar el braçalet perquè l'ambient a l'equip sempre ha estat magnífic, i la relació amb l'entrenador i la Junta, doncs també.

Si en un equip hi ha tants canvis d'entrenador és que la cosa no funciona... Què tal amb l'Àxel Vizuete?

Evidentment que si hi ha tants canvis a la banqueta és perquè la cosa no va massa bé, però no sempre és culpa de l'entrenador, tot i que és ell qui acaba pagant-ne les conseqüències. Amb l'Àxel hi havia coincidit com a jugador en el primer equip i era un gran jugador. Va ser el màxim goleador de l'equip. Com a entrenador, la veritat és que m'està sorprenent positivament. Té clar com hem de jugar i ho sap aplicar als entrenaments. Es fa respectar i ens fa treballar de valent.

La pregunta del milió és: se salvarà, el Banyoles? Suposo que vosaltres encara no heu llançat la tovallola...

Matemàticament és possible, però essent realistes la cosa està molt i molt difícil. El que tothom ha de tenir clar és que competirem tots els partits independentment de si hem baixat o no. Si es dona el miracle ho celebrarem com cal i sinó, doncs només ens quedarà acceptar els que ens ha passat. Afegiria que és important acabar bé la temporada per marxar de vacances amb bones sensacions.

Per acabar i per evitar rumors: és cert que a final de temporada penges les botes i que et fa il·lusió ser president del Banyoles?

Sí, és cert que penjo les botes. És cert que no sóc gran, encara, però amb la mitjana d'edat de la plantilla me n'hi sento. També és cert que em presento com a president del Club. És una opció que em vaig plantejar ja fa temps, la idea que la Junta actual no volia seguir em va animar a començar a parlar amb gent per si els interessaria ajudar-me. Rebre feedbacks positius em va animar a tirar endavant. És el Club en què hi he estat més de tretze anys i tinc ganes de continuar ajudant-lo des d'un altre lloc que no sigui la gespa.

Classificació de Primera Catalana [Grup 1]

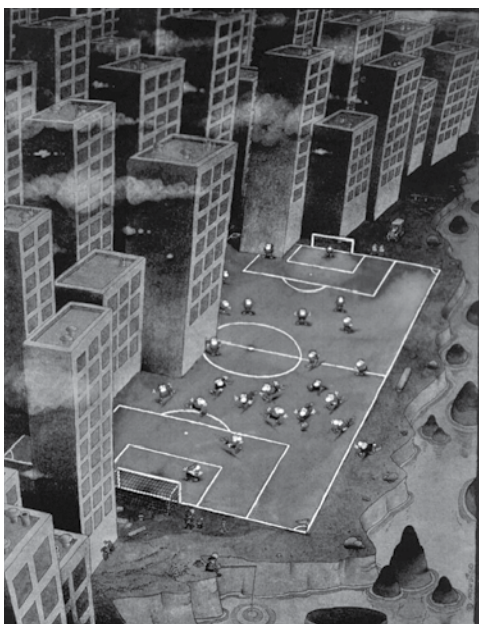
Equips		Punts	Partits				Gols		Últims partits jugants
Ordenar per:	J.		G.	E.	P.	F.	C.		
1	GRANOLLERS, E.C. "A"	54	27	15	9	3	46	23	G E E E E G
2	MANRESA, C.E. "A"	54	27	15	9	3	45	19	G G G G G E
3	JUPITER, C.E. "A"	52	27	16	4	7	51	28	G G E E E G
4	AVIA, U.E. "A"	47	27	13	8	6	41	40	P G P G E
5	L'ESCALA, F.C. "A"	45	27	19	6	8	34	25	P P G E E
6	SANTS, U.E. "A"	43	27	12	7	8	39	28	G G P E G
7	CF LLORET "A"	43	27	11	10	6	43	36	G P E P P
8	MOLLET U.E., C.F. "A"	41	27	11	8	8	29	24	E G E G E
9	GIRONA, F.C. "B"	40	27	11	7	9	40	29	P P G P P
10	HORTA, U.AT. "A"	38	27	11	5	11	34	36	P P G G E
11	FARNERS, C.E. "A"	36	27	10	6	11	33	30	P P G E G
12	VIC UNIÓ ESPORTIVA CLUB "A"	34	27	9	7	11	39	43	E P G E E
13	LA JONQUERA, U.E. "A"	34	27	9	7	11	42	42	G G P G P
14	MOLLETENSE, U.D. "A"	31	27	8	7	12	26	31	G G P P E
15	TECNOFUTBOL, C.F. "A"	26	27	6	8	13	23	42	G E P G E
16	GRAMANET MILAN, U.D.AT "A"	23	27	5	8	14	24	39	P E G P P
17	BANYOLES, C.E. "A"	18	27	5	3	19	21	46	P E P P E
18	MONTCADA, C.D. "A"	9	27	2	3	22	17	67	P P P P E

Sabies que...?

L'any 2012 es va canviar la denominació Club Deportivo per la nova i més correcte Club Esportiu?

S'havia de fer i va ésser la directiva encapçalada per Jordi Omedes la que va prendre la iniciativa de canviar -millor dit, corregir- el nom oficial del Club. Va ésser durant una assemblea extraordinària de socis convocada pel diumenge 3 de juny de 2012 a l'estadi Miquel Coromina i Moretó. La proposta era modificar la denominació Club Deportivo per la de Club Esportiu, que es va aprovar per unanimitat. D'aquesta manera, l'entitat blanc-i-blava, que estava a punt de celebrar el seu centenari, va adoptar el nom que li pertocava, el més adient i catalanitzat.

L'il·lustrador: **Mordillo**.

EL RIVAL D'AVUI

Diumenge 19 d'abril
a les 5 de la tarda

CLUB ESPORTIU BANYOLES
CLUB ESPORTIU JÚPITER

Estadi Municipal
Miquel Coromina i Moretó

Fundat el 1909

Estadi: **Camp de la Verneda**

Entrenador: **Juanjo Garcia**

President: **Joan Rion**

Samarreta gris-grana,
pantaló negre i mitjons gris-grana

Club Esportiu Júpiter

El Club Esportiu Júpiter va néixer el 1909 al barri de Poblenou de Barcelona, convertint-se en un dels històrics del futbol català. Concretament, es va fundar el 12 de maig a la cerveseria Cebrián mitjançant la fusió de dos equips amateurs del barri, l'Anglo-Espanyol i l'Stadium Nacional, i els dos impulsors van ésser dos anglesos. Van triar el nom del guanyador d'un concurs de globus que aquella tarda va tenir lloc a la platja de la Mar Bella.

Els millors anys del Club van ésser a la dècada del 1930, quan va arribar a tenir 2.000 socis i competia amb Barça i Espanyol en l'àmbit català. El 1948 s'inaugura el camp de la Verneda, on encara juga. Ha militat a la Segona Divisió, a la Segona Divisió B i en 44 ocasions a Tercera Divisió, però en la campanya 2012-2013 va descendir a Primera Catalana. L'any següent va aconseguir mantenir-se a la categoria després d'acabar en la setena posició de la classificació, i en l'actual exercici ocupa la tercera posició després de 27 jornades disputades amb 52 punts, a només dos dels primers classificats, el Granollers [1] i el Manresa [2]. El punt fort de l'onze de Juanjo Garcia és la seva capacitat anotadora, ja que és l'equip més golejadore de la categoria, amb 51 dianes. Pel que fa a la feina de contenció, les seves estadístiques també són molt bones, ja que només ha encaixat 28 gols.

El Júpiter arriba a Banyoles amb la necessitat de sumar els tres punts per mantenir la seva privilegiada posició i continuar aspirant a assolir l'ascens.